NADĚJáčEk

ROČNÍK IX. / Č.VI / ČERVEN 2021

NADĚJE pro všechny, z. s.

NOCOVÁNÍ NA HELFŠTÝNĚ

Konečně nějaká akce! Po neuvěřitelných sedmi letech jsme se znovu vrátili nocovat pod hvězdami na hrad Helfštýn. Sešli jsme se na svinovském nádraží v opravdu parném odpoledni. Naložili zavazadla do aut a vlakem jeli do Lipníku. Cesta docela rychle utekla. V Lipníku na nás čekala dvě auta a 8 z nás odvezla na hrad. Ostatní s vedoucími šlapali pěšky. Uf.. ono to tak daleko není (necelých 6 km), ale to horko nám dávalo zabrat. Mysleli jsme, že se ovlažíme v řece Bečvě, ale i ta byla teplá jako kafe. Nohy jsme si ale i tak namočili.

Pravé osvěžení bylo až v Týně nad Bečvou, kde jsme si v hospůdce dali limču a nanuk, poseděli ve stínu, a pak teprve vyrazili do závěrečného stoupání. Na hradě jsme se přivítali s panem kastelánem a s osádkou kuchyně, která se bude starat o naše žaludky. Po nezbytném odpočinku jsme nachystali spaní v prostorách hradu. Ti, kteří by měli problém s poměrně strmými schody podél hradby, spali dole naproti kuchyně v dřevěném pokojíku. Větší část spala ve dvou věžích, které spojuje široká hradba, na které se rozhodlo několik z nás spát venku pod hvězdami. Nachystali jsme si karimatky, matrace, spacáky a šli dolů na večeři. Opékáme špekáčky nad ohněm, někdo měl chléb se sýrem, vše podle chuti.

Večer se pak dlouho povídalo a zpívalo, nezapomněli jsme ani na hygienu – sprcha po parném dni přišla rozhodně vhod! Spát jsme šli docela pozdě, ale řeknu vám (protože patřím k těm, kteří spali „pod širákem“), že pohled na hvězdnou oblohu bez světelného smogu stál opravdu za to.

Ráno postupně vstáváme do dalšího slunečného dne. Sešli jsme z věží a hradeb na snídani. Volíme z nabídky mezi chlebem s tuňákovou pomazánkou, chlebem s vařeným vejcem nebo tvrdým sýrem a čaj. Nadlábli jsme se a po všech ranních nezbytnostech se vydáváme na procházku. Došli jsme až k rozcestí Pod Krásnicí, pak se pomalu vraceli zpět. Část z nás se šla ještě podívat na lanové centrum, a ti nejodvážnější využili s nadšením cvičnou trasu (s ochrannou přilbou na hlavě).

Největší úspěch měla závěrečná lanovka :)

pokračování na str. 3

HELFŠTÝN 2021

Vyhlídka na střeše hradního paláce

Spaní poprvé v životě, tzv. “pod širákem“ na hradbách hradu

URČENO PRO SRDCAŘE

Děkujeme všem, že neváháte a podporujete nás s vírou, že jako vždy bude vaše podpora použita výhradně v souladu s činností našeho spolku.

OSTRAVA!!!

KŘÍDLENÍ nadační fond

CEMDEST s.r.o. vrtné a trhací práce

v.o.s. TRANSL Důlní stroje a zařízení

PRODUKTY:
Válečky pro pásové a dopravníkové tratě
Trať závěsné dráhy
Převáděcí válečky
Hřeblová doprava
Upravárenská zařízení
Pásová doprava
Hadicové objímky
Spojky pásů, a další

Transl, v.o.s.
Příborská 333
738 01
Frýdek - Místek
+420 558 432 884
+420 558 638 798

givt Klikni a pomáhej

NADACE ČLOVĚK ČLOVĚKU

RAYNET

kontakt: info@nadejeprovsechny.cz / www.nadejeprovsechny.cz / tel.: +420 603 824 534 / číslo účtu: 218332200/0300

Blahopřejeme k narozeninám

Červnoví oslavenci jsou Petr, Magda, Michal.
Všem gratulujeme a společně se podívejme, co v letech minulých spolu se svými kamarády prožili :)

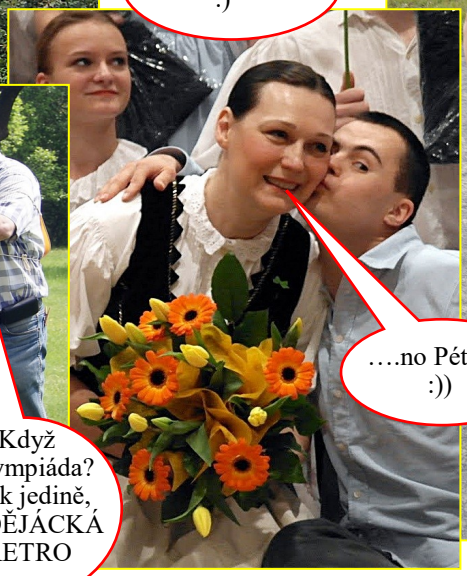

NOCOVÁNÍ NA HELFŠTÝNĚ - pokračování ze str. 1

Další úspěšnou atrakcí pobytu byly jízdy na přívěsném vozíku za malým traktorkem řízeným Martinem, kterým nás všechny postupně provezl nádvořími hradu. K obědu byla skvělá rajská polévka, šťouchané brambory a řízek. Pravidelně jsme doplňovali pitný režim, také se mnozí s velkou radostí a pištěním ovlažovali pod studenou sprškou z hadice, kterou jim dopřávala Hanahu. Na odpoledne máme připravenou hru, rozdělili jsme se do malých skupinek – jeden vedoucí a „několik účastníků zájezdu“. Bylo připravenou 6 stanovišť s úkoly – morseovka, sběr dřeva na táborák, hod na cíl, křížovka, poznávání rostlin, vyprávění o časech hradních pánů. Po dokončení jsme se sešli na hradním nádvoří a pak se to stalo… Navštívila nás helfštýnská Zelená paní! Přečetla nám pověst, jak ke svému jménu přišla, pověst doplňujeme vyluštěnými slovy získanými na stanovištích a pak jsme se rozloučili. Bylo to velmi milé setkání. Na závěr odpolední hry nás Martin ještě svezl na vozíku za traktorem a pak se zase jdeme osvěžit pod sprškou z hadice. Další osvěžení přišlo i ve formě deště, který nás báječně ochladil. Povečeřeli jsme vydatně. V nabídce byla kaše s opečeným párkem nebo volským okem, či chléb, tekutin byl opět dostatek, všichni v kuchyni se o nás opravdu dobře starali. Večer, když začalo pomalu zapadat sluníčko, nás vzal pan kastelán Bc. Jan Lauro na večerní prohlídku opraveného horního paláce. Byly zde udělány patra – kov, sklo, spousta světel, vše doplněno kovovými plastikami. Jednoduše nádhera, kterou opravdu stojí za to vidět! Prošli jsme všechna zákoutí a ochozy, a dostali se až na střechu, na které jsou udělány dvě vyhlídky. Pozorujeme nádherně zapadající slunce a užíváme si nevšední pohledy z různých stran a míst paláce. V noci hrozil déšť, a tak jsme všichni spali uvnitř věží. Nakonec začalo pršet, až kolem sedmé hodiny ranní. Poleželi jsme si v pelíškách trochu déle, protože v bouřce nemělo smysl vystrčit ani nos:) Nicméně, někteří z nás stihli vidět a vyfotit ranní kouzelný východ slunce a po dešti i mlhu valící se nejen podhradím, ale dosahující až k samotným zdem Helfštýna. Snídáme, balíme, Mentallica hraje na pódiu na hradním nádvoří, to vše jsme zvládli během dopoledne. Před polednem obědváme – zeleninovou nebo rajskou polévku, těstoviny s kuřecím masem na paprice. Krátce po té se loučíme, bereme batůžky s nezbytným pitím a v úterním parném odpoledni vyrážíme zpět na vlak. V Hranicích, kde jsme přestupovali, svačíme a pak už to byla je jen půlhodinka do Ostravy.
Tak sláva nazdar výletu……. :)

Zelená paní Helfštýnská

Ochlazení v tom vedru přišlo vhod

Večerní prohlídka byla SUPER

Lezeme, lezeme

Zažili jsme slunečné svítání, i chladnou ranní mlhu

Jdeme na výlet

Tato atrakce nás bavila nejvíce :)

Věřím, že jsme si Helfštýn znovu užili, tentokrát v jiných prostorách než před sedmi lety, ale o to to bylo romantičtější.
Děkujeme Martinovi, Irence, Veronice a Ondrovi za práci v kuchyni a panu kastelánovi za to, že nám tento pobyt umožnil.

Ahoj přátelé, čtenáři a členové Naděje pro všechny. Zvu Vás k četbě dalších dvou dílů příběhů dinosaurů oživlých v naší současnosti. Text je vložen bez úprav, laskavý čtenář zajisté promine nějakou tu chybičku…

(Pozn.: Jakékoliv další šíření či zveřejňování textu i obrázků podléhá autorským právům! © Autorka textu: Eva Michalová, Ilustrace: Mgr. Michaela Kostelňáková

Bibi poznává ostatní býložravé dinosaury

Kapitola 5

Mezi tím, co se Emil bavil s Bibi, je nenápadně celou dobu poslouchali Charlie a Red. To, co slyšeli, nemohli nechat jen tak. „Slyšel si to, Rede? Ona bude pomáhat hledat býložravcům tu desku! To nesmíme dopustit! Jestli jí díky ní najdou, tak to bude konec!“ Máš pravdu, Charlie! Musíme to nahlásit šéfovi, on určitě bude vědět, co s tím! A kromě toho mám pořád strašný hlad, doufám, že nám povolí ji sežrat!“ Já si myslím, že určitě povolí, nebo nám to spíš nařídí, jak ho znám.“ Tak jdeme!“

A tak se Raptoři rozběhli za šéfem. V tu dobu už se Bibi seznamovala s býložravci. Poznala už Stegosaury, Maisauru, Diplodocy i Mamenchisaura. Všichni ji přijali mezi sebe a Bibi připadali velmi sympatičtí. „Přátelé, teď mě chvíli poslouchejte!“ Promluvil k nim Emil. Určitě víte, proč tu s námi Bibi je. Aby nám pomohla najít kouzelnou desku a vrátit tak vše do normálu.

Já jsem ji za to slíbil, že ji budeme chránit před masožravci a nedovolíme, aby se jí něco stalo, tak doufám, že i vy budete dávat na Bibi pozor, když to bude třeba.“ Ale jistě, budeme ji ochraňovat, když je tak laskavá a pomůže nám.“ Souhlasil jeden ze Stegosaurů. „To je skvělé, že si ji přesvědčil! A tobě moc děkujeme!“ Obrátila se na ni Maisaura.

„Nemáte zač, pomůžu vám ráda, ale jde vo to, že nemám z toho tady příjemnej pocit.“ „Ty se bojíš masožravců, že je to tak?“ Tipl si Stegosaurus. „Ano, bojím.“ Řekla tiše. „Kolik jich tu vlastně je?“ Zajímalo Bibi. „Je jich tu rozhodně méně než nás býložravců, ale nebezpeční jsou hodně, radši se vždy drž někoho z nás, kdyby ses oddělila a byla třeba jen pár minut sama, určitě by toho využili, proto si musíš dávat velký pozor.“ Upozornil ji Emil.

„Toho se právě bojím. Co když nebudete mít na mě čas pořád a chvíli mě necháte vo samotě?“ Opravdu z toho měla strach, tak se ji hned snažili uklidnit. „Neboj se, slibuju, že tě nenecháme nikdy samotnou, a kdyby něco, ochráníme tě.“ Přísahal ji Emil na svou čest. „Že ano, kamarádi?“ Obrátil se na ně. „Jasně, že jo, s námi jsi v bezpečí.“ Přidal se Stegosaurus. Ona si tím však jistá nebyla a Emil taky ne.

„Jenže je jasné, že si ty bestie určitě něco zkusí, proto musíme být na pozoru. Hlavně ty, Bibi.“ „Budu se snažit bejt co nejvíc opatrná.“ Slíbila Bibi. „Dobře“. Řekl Emil a usmál se na ni a ona na něj. „ A co kdybychom ti to tady ještě ukázali? Zdaleka si neviděla všechno.“ Napadlo Diplodoca. „Tak jo.“ Souhlasila Bibi. Pak si ale uvědomila, že má pořádný hlad. „Víte, já mám docela hlad. Dalo by se tu sehnat něco k jídlu?“ „Určitě dalo. Tak my ti to všechno rychle ukážeme a pak tě zavede někdo z nás k občerstvení, kterému se tady u nás říká Dino Gril.“ Navrhl Emil. „To by bylo fajn, díky.“ Usmála se Bibi. „Tak už jdeme, je na čase ti to tady všechno ukázat. Řekl Emil a tak teda vyrazili na prohlídku.

Tou dobou se už Allosaurus dozvěděl, že je tu Bibi a pomáhá býložravým dinosaurům najít desku. Byli zalezlí v takovém uzavřeném koutě, kde měli vždycky schůzky. Raptoři mu všechno řekli a byl z toho pěkně rozladěný. Ostatním masožravcům se to taky nelíbilo „Jak se vůbec opovažuje sem strkat nos? Kdo si vlastně myslí, že je?“ „Šéfe, jí sem dotáhl Emil, to on vymyslel ten nápad a jeho kámoši ho v tom podpořili.“ Vysvětlil Charlie. „Takže Emil říkáš? Ne, tohle nesmíme dopustit, jestli tu desku díky ní najdou, tak jsme v háji!“ Vrčel Allosaurus. „Tak co s tím uděláme?“ Chtěl vědět Charlie. „My už máme vážně příšerný hlad, doufám, že nám dovolíš ji sežrat!“ Slintal Red.

Ostatní taky měli hlad a doufali v to samé. „Tohle nesmíme prostě dopustit, chápu, že máte hlad, to já taky, ale tady jde o víc, než jen o to, abychom si naplnili žaludky!

Dá se to vyřešit jen jedním způsobem! Stejně bychom se z jedné holky nenajedli všichni, a kdyby si ji dali třeba jen Raptoři, pro ostatní by to nebylo fér. Takže aby to bylo spravedlivé, dostane ji ten, kdo si ji zaslouží. Ale hlavně ji někdo z nás musí zabít!“

Je jedno, kdo z nás, ale prostě toho, koho pošlu tento úkol vykonat, tak ten nesmí zklamat a když uspěje, bude odměněn, a tou odměnou bude ona, kdo ji chytí, dá si ji k večeři!“ Ale prostě ji musíme zničit, nejlépe už dneska se o to někdo z nás pokusí! Je vám to jasné?“

Bibi zjistí, jak se nazývají draví dinosauři, co ji chtěli zabít

Kapitola 6

Allosaurus se rozhodl, že pošle první dva masožravce vykonat to, na čem se dohodli. „Takže, vy dva dostanete úkol jako první!“ Ukázal na Raptory. „Jen musíme chvíli počkat, protože slyším, jak mluví kousek od nás“! A skutečně býložravci a Bibi byli kousek od nich, hned ve vedlejší místnosti, která byla větší, než ta, ve které se ukrývají masožravci. Ale zase menší než ta, kde se běžně schází býložravci.

Bibi už viděla úplně všechno. Kromě spodní části, ale ta ji teď nezajímala. Ten jejich svět ale vypadal celkem úchvatně a tajemně. Skoro všude samé umělé palmy a kapradí, druhohorní déšť, který je ve skutečnosti jen sprcha, která se co deset minut spustí a když někdo včas neuteče, úplně zmokne. A taky ji ukázali různé atrakce. Třeba dětský koutek, 3D kino, Dino Track a Dino Laser. Všechno ji naprosto nadchlo. „Máte to tu krásný!“ „Děkujeme, to nás těší.“ Usmál se Emil.

Bibi se ale nad něčím pozastavila a už se musela zeptat. „Promiňte, ale něco mi pořád vrtá hlavou.“ Dinosauři se zarazili, asi nechápali, co má na mysli. „Když nevíte, kde ta deska je, tak jak můžete vědět, že má na sobě čtverečky a že se s nimi musí votočit?“ Emil ji všechno vysvětlil.

„Protože Triceratops, to je takový býložravý rohatý dinosaurus, se nachází ve spodním patře, tedy hned pod náma a on ji tam viděl. A jeden takový malý opeřený dinosaurus, který tady zatím není, se to od toho Triceratopse dozvěděl, že tam ta deska byla a jak vypadala a taky, Edaphosauři, to jsou takový pravěcí ještěři s hřebenem na zádech, oni přímo viděli, jak ten chlap tu desku vzal a otočil ty čtverečky, pak se stalo tohle a on ji vrátil na místo a utekl. No a o pár dní později prostě zmizela.“ Bibi chvíli nevěděla, co na to říct. Pak se ale rozpovídala. „A to vám řekl ten malej opeřenej dinosaurus?“ „Ano, přesně tak.“ Odpověděl Emil.

„Už je mi to jasný. Takže proto chcete, abych vám pomohla? Protože nemáte vůbec tušení, kde může bejt?“ „Ano.“ Odpověděl znovu Emil. Nebyl to ale jediný důvod. „Taky by se nám hodila tvoje pomoc proto, že neumíme otočit těmi čtverečky. To prostě jaksi nedokážeme.“ Tohle Bibi musela uznat. To by opravdu dinosauři nesvedli. Ale říkala si proč zrovna ona. Nahlas to ale neřekla, jednou jim slíbila, že jim pomůže a to ji bylo proti srsti je najednou odkopnout. I když se tu necítí bezpečně, slib je prostě slib, oni ji taky něco slíbili, takže je to tak správné. „Doufám, že jsme tě nějak nenaštvali? Neber to jako využívání nebo zneužívání, jen prostě potřebujeme nutně pomoc. Pokud to tak cítíš, tak se ti omlouváme, ale vážně jsme neměli na vybranou. Řekl Emil a trochu se za to styděl, možná, že ji přece jenom trochu využili a Bibi jim to tak řekla narovinu, protože to tak cítila.

„Já se na vás už nezlobím, ale přiznávám, že ze začátku, když jsem se s Emilem seznámila a řekl mi to, tak jsem trochu naštvaná byla, brala jsem to trochu jako využívání, možná i trochu jako vydírání, nic ve zlým, ale když někdo někomu řekne, že na něj bude dávat pozor a splní mu každý přání, ale von musí udělat todle a todle, tomu se říká právě vydírání a tak jsem se trochu cejtila. Využitá a vydíraná. Tak si říkám, kdybych nesouhlasila, co byste dělali? Už by vám najednou bylo jedno, co by se mi stalo, i kdybych se už třeba nedostala ven a ty dvě bestie mě rozcupovaly?“ Najednou nikdo nedokázal odpovědět. Bibi to bylo jasné, ale odejít nechtěla, sama by odsud asi neodešla a i tak ji to bylo blbé, tak si řekla, že jim to odpustí a pomůže jim, ale musí jí říct pravdu.

„Když mi řeknete, že to, co jsem tu řekla, je vlastně pravda a že vo přátelství ani nejde, jde jen vo to, abych vám pomohla, a vy jste mi za to něco slíbili, abych to přijala a bylo to fér, tak vám to vodpustím a dodržím svůj slib. Takže, jak to je?“ Naléhala na ně, až se nakonec Emil přiznal. „Máš pravdu, je to tak, jak si říkala. Ale teď se cítím úplně trapně, protože to se nedělá. Tak myslím, že ti všichni dlužíme omluvu, co říkáte, kamarádi?“ Ano, souhlasíme s tebou, tohle si nezaslouží.“ Řekl na to Stegosaurus Stegy.

„Tak se ti, milá Bibi, všichni moc omlouváme, hlavně já. Doufáme, že nám to odpustíš.“ Emil se ji omluvil za sebe i ostatní a Bibi jejich omluvu přijala. „Dobrá, odpouštím vám, já se na vás už dávno nezlobím, ale teď, když jste se omluvili a přiznali, se cejtím ještě líp.“

„To jsme moc rádi. A taky by se nám líbila jedna věc.“ Z Emila najednou něco vypadlo a chvíli mlčel. Pak ale pokračoval. Bylo by fajn, kdyby si byla naší kamarádkou, teď to myslím doopravdy, nejen proto, že si pomůžeme, ale prostě tě chceme přijmout mezi nás, ne napořád samozřejmě, aspoň do doby, než tu desku najdeme a pomůžeme ti hledat, neboj se, nenecháme tě v tom samotnou.

A v žádném případě nedovolíme, aby se ti něco stalo. Slabší se mají chránit, hlavně holky.“ Bibi ráda souhlasila. „Ano, budu vaše kamarádka a moc ráda vám pomůžu, i když mám pořád strach.“ Zase si vzpomněla na zákeřné masožravce. Emil ji však uklidnil. „Jen se neboj, to by si jen zkusili ti něco udělat. A jsme rádi, že si přijala tu naši nabídku přátelství.“ Bibi se znovu usmála.

Dokončení str.6

„A co takhle to trochu oslavit?“ Napadlo Emila. „Stejně si říkala, že máš hlad, tak seženeme jídlo a párty může začít!“ „To by bylo moc fajn, ale kde to jídlo seženete?“ Zajímalo Bibi „Vy přece neumíte vařit.“ „To sice ne.“ Uznal Emil. „Ale můžeme ho sehnat v Dino Grilu.“ „Kde že?“ Bibi nevěděla, co to je. „Mája ti ho ukáže, půjdete spolu.“ Řekl Emil. Mája byla Maisaura a ochotně souhlasila. „Jistě, ráda s ní půjdu.“ „Děkuju“. Řekla Bibi a pohladila Maisauru po čenichu. „A dej na ni pozor hlavně!“ Řekl důrazně Emil. „Neboj se, kdyby něco, poradíme si.“ Ujistila ho Mája. „Určitě to zvládnete samy? Nemám jít s vámi?“ Nabídl se Emil. Ne, že by Maisauře nevěřil, ale prostě se bál, že nedokáže Bibi ochránit. Nemá na sobě žádné bodliny ani pancíř jako Emil, nebo trny na ocase jako Stegosauři. A velká taky moc nebyla, na délku měřila tak čtyři metry i s ocasem. I přesto ale slíbila, že si nějak poradí.

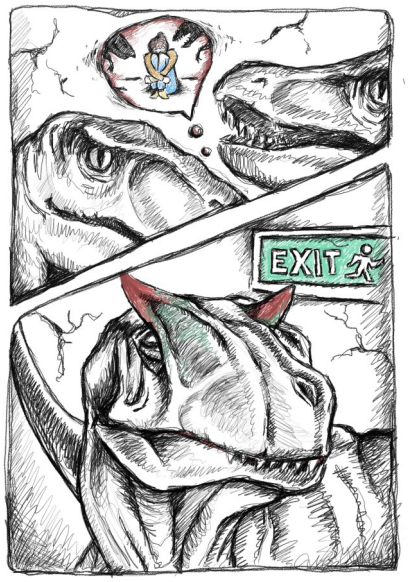

„Jen se neboj, zvládneme to a Bibi se budu snažit ochránit, když to bude třeba.“ „Dobře, ale kdyby se to nějak zvrtlo a nevěděly jste si rady, tak utíkejte co nejrychleji zpátky za náma, případně pořádně řvi, Bibi, vím, že to ty dokážeš. Jak tě honili ti Raptoři, tak tě šlo slyšet na celý obchod.“ „Tak takhle se jmenujou ty bestie, co mě chtěly zabít?“

„Ano, říká se jim Velociraptoři, zkráceně Raptoři. Jsou to zákeřní, agresivní a hlavně inteligentní a mazaní dravci. Na ty si dávej obzvlášť pozor, jsou hodně nebezpeční. A poznáš je podle jejich zhruba třímetrové velikosti, bývají i menší, ale tihle dva jsou trochu odrostlejší a barvu mají hnědou s černými pruhy.“ Emil konečně řekl Bibi, jak se těm potvorám říká. „Jak vypadají, už vím, když jsem je viděla, ale název jsem nevěděla.“ „Tak teď už to víš.“ Usmál se Emil. „Teď už ano.“ Usmála se i Bibi. „Tak my jdeme na to jídlo. Pojď Bibi.“ Řekla Mája a odešly spolu směrem k východu, protože Dino Gril se nacházel mimo jejich svět.

Mikuláš přichází i v ČERVNU :)

Vážení přátelé ANO! Slyšíte, respektive čtete správně, i v červnu může přijít Mikuláš. Těm z vás, kteří žasnete, vysvětlíme :) V hlubokém temnu, jak by asi napsal Alois Jirásek, anticovidových opatření a nečinnosti všemožných organizací napříč Českou republikou, jsme se nemohli scházet ke klubové činnosti ani jezdit na pobytové akce. Světlým bodem bylo úterní občasné online setkání. Proto nás napadlo, že by si naši členové mohli vybrat z nabídky Mikulášských dárků. S jeho realizací nám „pan Covid“ stále všemožně házel klacky pod nohy, nicméně jedno přání se členům vyplnilo již loni a červnovým měsícem vše pokračuje a bude pokračovat i nadále. Mikulášské přání - Návštěva Dinoparku se splnilo Evičce, Anežce a Dominikovi :)

GIVTí okénko

Červen — Víte co se děje v lese tento měsíc?
Červen je období plné mláďat spárkaté i drobné zvěře. Kvetou lípy, dozrávají lesní plody. Lesníci - pečují o sazenice v lesních školkách. Staví tzv. oplocenky nebo-li ochrany nově vysazených dřevin před zvěří, tj. okusem, ohryzem...aj. Provádějí probírky, prořezávky v mladých porostech. Sledují početní stavy kůrovců, zintenzivňuje se protipožární ochrana v lese.....

Velký Dík pro Vás všechny, kteří jste v níže uvedených e-shopech nakoupili a díky tomu nás finančně podpořili. Například eshop: Tescoma.cz, ToneryNaplne.cz, Muziker.cz, Notino.cz, Mall.cz, Sportisimo 2x! Děkujeme, že na nás stále myslíte!! :) Finanční částka, která se za Váš nákup přes GIVT připíše na náš účet, nám pomůže v činnosti. Vy jste "Naši Srdcaři"!!!

MENTALLICA

Okénko kapelníka:

V červnu již mohla kapela začít zkoušet v klubovně, a také v oslabené sestavě si zahrát na pódiu pro dopolední návštěvníky hradu.

Konečně!! :)

PROCHÁZKA K ODŘE

Společné aktivity v červnu začaly procházkou. Sraz opět na parkovišti pod hřištěm, odkud vycházíme směrem k řece Odře. Vystoupali jsme na zpevněnou ochrannou hráz, která současně brání povodním a slouží k procházkám chodců a dálkovým cestám cyklistů. V dohledu máme jeden z mnoha jezů, po 400 metrech scházíme z cyklostezky na travnatý břeh blíže k řece. Má to své výhody. Nemusíme dávat bacha na cyklisty a oni na nás, travnatá pěšina je příjemnější než asfalt a v neposlední řadě stromy lemující břeh Odry nám poskytuje blahodárný stín. Je dnes pěkné vedro:) Procházku si užíváme. Povídáme si, leccos se dovíme nového, např.: že některým členům koupili rodiče lístky na Kabáty (a není tím myšlena konfekce), Michala Davida, takže se mohou těšit na příjemný hudební zážitek...atd. My dospěláci jsme kromě "drbů :)" a různých zajímavostí mohli probrat logistiku nejbližších akcí. Blíží se 3 denní pobyt na hradě Helfštýn, který už je, jak se říká za humny. V srpnu již tradiční táborový týden na Chatě U Profesora v objetí čistého lesního vzduchu. Z ničeho nic přicházíme pod silniční most, který nám poskytuje příjemný chladivý stín. Využíváme ho k odpočinku a pijeme každý co mu jeho baťůžek nadělil :) Opouštíme nejchladnější místo dnešního procházky. Pod ocelově betonovou konstrukcí mostu překonáváme hráz a noříme se do houští úzké pěšiny, která nás zavede na ´náměstí´ obchodního centra Shopingparku. Odtud se vracíme zpět k místu startu a cíle na Pískových dolech. Ovšem přátelé to ještě není vše!! Čeká nás ještě jedna lahůdka!! ZMRZKÁÁÁ!!! :) Naše banda obstoupila stánek se zmrzlinou (i čerstvá pizza) a postupně si každý koupil tu svou vysněnou příchuť. Domča, který zmrzku nejí na nás koukal, tak snad jsme mu nedělali moc chutě :) Najednou DRAMA!! BŘINK, PLESK!! Co se nestalo?? Kačce kopeček zmrzliny vyhópnul z kornoutu a odporoučel se na zem před stánkem. No jen si představte ten smutek. S chutí se pustíte do úžasné zmrzky a najednou ji nemáte a on si ten kopeček z nepochopitelných důvodů odpočívá na zemi. Chvíli jsme Kačku litovali, a pak se to stalo!!! Pan majitel-prodavač zaregistroval tu tragédii před svým stánkem. Zeptal se Kačky, jakou zmrzku měla a dal jí nový kopeček. To bylo najednou radosti :)) Jeho kolega mezitím spadlý kopeček uklidil. Vidíte přátelé my se prostě nenudíme :) Tak zase někdy příště na zmrzce Ahóój :)

Skupinové foto na břehu řeky Odry

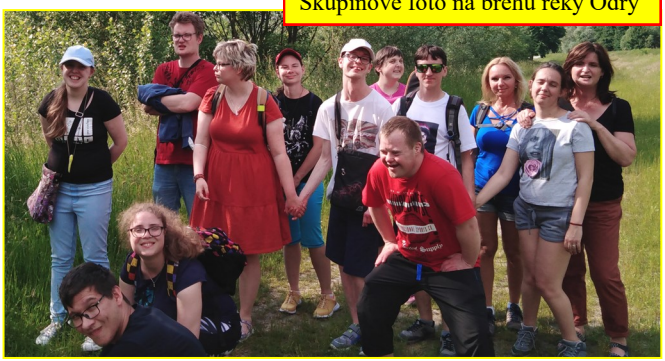

JAK NÁM MŮŽETE POMÁHAT? - finančním darem na účet 218332200 / 0300

* STÁT SE ČLENY KLUBU PŘÁTEL NADĚJ

* NAKUPOVAT PŘES INTERNETOVÝ PORTÁL GIVT: Nebude Vás to stát ani korunu, jen pár vteřin Vašeho času, při nákupu označíte náš spolek v seznamu neziskových organizací.

NEVÁHEJTE NÁS KONTAKTOVAT - PORADÍME :)